

Arrest

nr. 301 314 van 12 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 30 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1983.

De verzoekende partij dient op 15 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Op 11 januari 2024 wordt zij gehoord door een medewerker van het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS).

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 25 januari 2024 ten aanzien van verzoekende partij een beslissing waarbij haar verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing:

“A. *Feitenrelaas*

Volgens uw verklaringen bezit u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Tirana, Albanië. U werd in het verleden meerdere keren in Albanië veroordeeld, onder meer voor het verhandelen van drugs. U bent tevens drugsgebruiker.

U kende in Albanië problemen met de misdaadbende Iriqi. Nadat eind 2020 of begin 2021 meer dan 2 kilogram cocaïne van hen verdween, verdacht deze bende u ervan de politie over deze partij drugs ingelicht te hebben waarna deze door de politie zou zijn onderschept. U was in hun ogen een verklikker en represaille volgde. U werd door leden van deze bende in een voertuig gesleurd, waar ze u begonnen te slaan en aangaven dat u hen 200.000 euro diende te betalen ter compensatie. Ze dreigden er anders mee u te vermoorden. U ontkende de beschuldigingen aan uw adres en slaagde er vervolgens in uit dit voertuig te ontsnappen. Toen u wegluchtte, werd u wel beschoten en kreeg toen een kogel in de schouder. U dook hierna onder. U kon zich voor deze problemen niet richten tot de politie aangezien deze samenwerkt met deze bende. U heeft het dan in het bijzonder over de antidrugsbrigade.

U verbleef na uw ontsnapping gedurende 8 à 8,5 maanden in België, maar keerde daarna terug naar Albanië. U had ondertussen namelijk een gesprek gehad met Toni, een lid van deze bende die tevens deel uitmaakte van de groep die u eerder fysiek aanpakte. Jullie kwamen tot het akkoord dat u bij uw terugkeer voor deze bende zou werken als drugsdealer. Eens terug in Albanië werden de gemaakte afspraken met u evenwel niet nageleefd. U had het gevoel dat u was teruggelokt om u te kunnen doden. U had meer dan een jaar na deze schietpartij tevens een gesprek met een zekere Mario, een Griekse klant van deze bende. Hij was net als u een drugsgebruiker en –dealer en werkte als tussenpersoon voor hen. U sprak toen met hem over wat u overkomen was. Hij vertelde u dat deze drugs wel degelijk bij een deel van de bende was toegekomen en dat het opgezet spel was, een voorwendsel om geld van u te bekomen, u te viseren. U maakte van dit gesprek een opname op uw telefoon. Deze is nog steeds in uw bezit. De bende Iriqi kwam van dit gesprek te weten. Uw Griekse kennis werd therna zwaar door hen aangepakt. Ze probeerden hem met gebruik van geweld en onder dwang te laten vertellen waar u zich bevond. Ze maanden hem tevens aan naar de politie te stappen en daar klacht tegen u in te dienen, waarbij hij diende te verklaren dat u werkzaam was als drugsdealer.

Begin 2023 verliet u de laatste keer Albanië per vliegtuig en kwam opnieuw naar België. Sindsdien heeft u België niet verlaten. Op 27 november 2023 werd u aangehouden door de lokale politie van Antwerpen nadat u op heterdaad betrappt werd bij een fietsdiefstal. Hierbij werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond waarop u onder bijlage 13septeis overgebracht werd naar het gesloten centrum voor illegalen te Merksplas met als doel u te verwijderen van het Belgische grondgebied. Op 15 december 2023 diende u van daaruit een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest bij terugkeer naar Albanië voor deze bende.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw Albanees rijbewijs, Belgische medische attesten en de door u gemaakte opname van uw gesprek met Mario.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat jouw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Ten eerste dient er opgemerkt te worden dat uw houding geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Uit uw verklaringen blijkt dat u reeds sinds begin 2023 onafgebroken in België verblijft en pas op 15 december 2023, op het moment dat u zich in een gesloten centrum bevindt met het oog op repatriëring (de repatriëring was initieel voorzien op 18 december 2023), een verzoek om internationale bescherming indiende. Hieruit blijkt dat dit verzoek louter is ingediend om de uitvoering van het terugkeerbesluit uit te stellen of te verijdelen (CGVS, p. 3 en 4).

Geconfronteerd met dit laattijdig verzoek gaf u aan zolang gewacht te hebben omdat u daarvoor niet voldoende geld had om een advocaat aan te nemen en de asielpcedure op te starten. Het was uw wens

eerst te werken en geld te verdienen en dan pas met deze procedure te starten (CGVS, p. 4). Dit kan niet weerhouden worden als uitleg voor uw nalaten eerder asiel aan te vragen. Van een persoon die zijn land heeft verlaten met het oog op het verkrijgen van internationale bescherming en bij terugkeer vreest voor zijn leven, kan worden verwacht dat hij of zij zo snel mogelijk al het nodige doet om zich terdege te informeren over de in dit verband te volgen stappen en ook zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu.

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u in de periode 2021-2022 gedurende 8 à 8.5 maanden in België verbleef zonder een verzoek in te dienen (CGVS, p. 4). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat uw problemen met de bende Iriqi, waarbij ze u ervan betichten een partij drugs te hebben ontvreemd en waarop ze u probeerden te doden, van voor uw verblijf toen in België dateren. Het loutere feit dat u gewoon naar Albanië terugkeerde zonder in België een verzoek in te dienen, ingegeven door het feit dat u ondertussen tot een overeenkomst met deze bende was gekomen dat u bij terugkeer voor hen als drugsdealer zou werken – een overeenkomst die naderhand een voorwendsel bleek te zijn om u terug te lokken - ondermijnt danig de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees het slachtoffer van wraak door deze bende (CGVS, p. 3 ev.).

Ten tweede slaagt u er niet in het CGVS te overtuigen van uw problemen van deze bende.

Buiten de naam van een zeker (...) - een bijnaam die verwijst naar een wijk in Tirana - slaagt u er niet in andere bendeleden bij naam te benoemen. U bleek evenmin leiders van deze bendes te kennen (CGVS, p. 6 ev.). Nochtans gaf u te kennen als drugsdealer nauw met hen te hebben samengewerkt en gaan uw problemen met hen reeds terug tot eind 2020 of begin 2021 (CGVS, p. 5). Daarnaast gaf u te kennen dat het om een grote en machtige bende gaat en dat hierover veel informatie beschikbaar is op het internet (CGVS, p. 5, 6 en 9). Verwacht mag dan ook worden dat u meer informatie over hen hebt. Dat u dit niet kan geven, geeft blijk van een volstrekte desinteresse om u te informeren over de tegenpartij.

Verder houdt het weinig steek dat deze bende u er onterecht van zou beschuldigd hebben de politie te hebben ingelicht over een partij drugs van hen die vervolgens effectief door de politie zou zijn onderschept, wanneer u tegelijkertijd aangeeft dat deze bende nauw samenwerkt met de politie en hierdoor steeds buiten schot blijft (CGVS, 5 tem. 8).

Bovendien kon u niet exact aangeven wanneer u door deze bende beschoten werd (CGVS, p. 6). Dat u – zoals u eerder aangaf - niet goed bent in data doordat u in therapie bent voor uw drugsprobleem en medicatie neemt, kan niet worden weerhouden als uitleg (CGVS, p. 4). U brengt geen medisch(en) attest(en) die aantonen dat u ingevolge het gebruik van medicatie geheugenproblemen zou hebben.

Verder legde u ook geen enkel begin van bewijs neer waaruit blijkt dat u in uw schouder geraakt werd en de kogel er nog steeds in zou zitten. Dat u voor deze schotwonde daarna ook geen enkele medische verzorging zocht, stemt tevens tot nadenken (CGVS, p. 7).

Ten derde dient te worden opgemerkt dat de door u geschetste problemen van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard zijn en geen houden verband met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Ten vierde heeft u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen bende Iriqi – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U verklaarde voor uw problemen met de bende Iriqi nooit een beroep te hebben gedaan op de politie, ook niet nadat u door hen beschoten werd. Het is precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden.

Uw motivatie om geen klacht in te dienen, met name dat deze bende banden heeft met de politie, meer bepaald met het directoraat anti-drugs of de anti-drugsbrigade en dat bij het indienen van een klacht tegen deze bende de politie hen op hun beurt hierover zou inlichten met alle gevolgen van dien, kan niet gevolgd worden (CGVS, p. 5 tem. 7). Vooreerst betreft het hier slechts een blote bewering die u niet kon concretiseren. U slaagde er ook geheel niet in aan te geven wie juist bij deze antidrugsbrigade zich in deze gecorrumpereerd heeft. U kon geen namen geven (CGVS, p. 5 en 6).

Bovendien blijkt uit niets dat, indien u daadwerkelijk het slachtoffer zou worden van corrupte handelingen doro de politie, u dergelijke corruptie niet zou kunnen aanklagen. U liet na zich voor deze problemen van

corruptie ooit te richten tot bevoegde (hogere) instanties, de Ombudsdienst of het anti-corruptieorgaan SPAK (de Special-Anti Corruption Structure of Struktura e Posaçme Anti-Korrupsion) (CGVS, p. 7). U ondernam ook geen enkel poging voor uw problemen ergens juridisch advies in te winnen (CGVS, p. 7). Dat u hiervoor niet machtig genoeg bent, zoals u aangaf, en dat andere mensen die dit probeerden ondertussen vermoord zijn, vormt geen verschoningsgrond. U slaagde er ook niet in aan te geven wie in het verleden in dergelijke omstandigheden vermoord werd (CGVS, p. 7).

Gelet op het feit dat u nooit een klacht bij de Albanese politie indiende, kan geenszins met enig concreet element worden vastgesteld als zou u in geval van een klacht met tegenkanting door de politie zijn geconfronteerd.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand (legal aid clinics) geopend die gratis juridische bijstand verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 werd hiermee ook effectief gestart.

Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone

rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedure waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, §2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit en medische problemen wordt niet getwijfeld. De door u overgemaakte geluidsopname heeft ook geen enkele bewijswaarde. Een dergelijke opname kan immers op eenvoudige wijze in scène worden gezet. Deze doet trouwens evenmin afbreuk aan bovenstaande bevindingen aangaande uw beschermings mogelijkheden in Albanië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In het verzoekschrift voert verzoekende partij een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

2.2. De verzoekende partij stelt dat zij haar land van herkomst niet verlaten heeft om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, maar dat zij vertrokken is omdat zij gevlucht is van de levensbedreigende problemen waarmee zij geconfronteerd werd. Zij verwijst in het kader hiervan naar Europese wetgeving en wenst te benadrukken dat zij niet erg geletterd is waardoor zij zich sommige leiders van de bendes niet meer zo goed bij naam kan herinneren. Verzoekende partij verwijst verder naar algemene informatie en stelt dat zij behoort tot een sociale groep, namelijk drugverhandelaars. Zij eindigt met te stellen dat de beslissing van het CGVS een manifeste schending uitmaakt van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Beoordeling

3.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat de verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Deze bepalingen luiden als volgt:

"§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de

Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

De verzoekende partij betwist de inhoud van de bestreden beslissing in dit kader niet waar, dit mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt: “Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat jouw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.”

3.3. De verzoekende partij stelt haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat zij er problemen zou vrezen met een misdaadbende. Met betrekking tot deze door de verzoekende partij aangevoerde problemen en vrees, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd: “Ten eerste dient er opgemerkt te worden dat uw houding geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

- *Uit uw verklaringen blijkt dat u reeds sinds begin 2023 onafgebroken in België verblijft en pas op 15 december 2023, op het moment dat u zich in een gesloten centrum bevindt met het oog op repatriëring (de repatriëring was initieel voorzien op 18 december 2023), een verzoek om internationale bescherming indiende. Hieruit blijkt dat dit verzoek louter is ingediend om de uitvoering van het terugkeerbesluit uit te stellen of te verijdelen (CGVS, p. 3 en 4).*

- *Geconfronteerd met dit laattijdig verzoek gaf u aan zolang gewacht te hebben omdat u daarvoor niet voldoende geld had om een advocaat aan te nemen en de asielprocedure op te starten. Het was uw wens eerst te werken en geld te verdienen en dan pas met deze procedure te starten (CGVS, p. 4). Dit kan niet weerhouden worden als uitleg voor uw nalaten eerder asiel aan te vragen. Van een persoon die zijn land heeft verlaten met het oog op het verkrijgen van internationale bescherming en bij terugkeer vreest voor zijn leven, kan worden verwacht dat hij of zij zo snel mogelijk al het nodige doet om zich terdege te informeren over de in dit verband te volgen stappen en ook zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu.*

- *Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u in de periode 2021-2022 gedurende 8 à 8.5 maanden in België verbleef zonder een verzoek in te dienen (CGVS, p. 4). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat uw problemen met de bende Iriqi, waarbij ze u ervan betichtten een partij drugs te hebben ontvreemd en waarop ze u probeerden te doden, van voor uw verblijf toen in België dateren. Het loutere feit dat u gewoon naar Albanië terugkeerde zonder in België een verzoek in te dienen, ingegeven door het feit dat u ondertussen tot een overeenkomst met deze bende was gekomen dat u bij terugkeer voor hen als drugsdealer zou werken – een overeenkomst die naderhand een voorwendsel bleek te zijn om u terug te lokken - ondermijnt danig de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees het slachtoffer van wraak door deze bende (CGVS, p. 3 ev.).*

Ten tweede slaagt u er niet in het CGVS te overtuigen van uw problemen van deze bende.

- *Buiten de naam van een zeker (...) - een bijnaam die verwijst naar een wijk in Tirana - slaagt u er niet in andere bendeleden bij naam te benoemen. U bleek evenmin leiders van deze bendes te kennen (CGVS, p. 6 ev.). Nochtans gaf u te kennen als drugsdealer nauw met hen te hebben samengewerkt en gaan uw problemen met hen reeds terug tot eind 2020 of begin 2021 (CGVS, p. 5). Daarnaast gaf u te kennen dat het om een grote en machtige bende gaat en dat hierover veel informatie beschikbaar is op het internet (CGVS, p. 5, 6 en 9). Verwacht mag dan ook worden dat u meer informatie over hen hebt. Dat u dit niet kan geven, geeft blijk van een volstreekte desinteresse om u te informeren over de tegenpartij.*

- *Verder houdt het weinig steek dat deze bende u er onterecht van zou beschuldigd hebben de politie te hebben ingelicht over een partij drugs van hen die vervolgens effectief door de politie zou zijn onderschept, wanneer u tegelijkertijd aangeeft dat deze bende nauw samenwerkt met de politie en hierdoor steeds buiten schot blijft (CGVS, 5 tem. 8).*

- *Bovendien kon u niet exact aangeven wanneer u door deze bende beschoten werd (CGVS, p. 6). Dat u – zoals u eerder aangaf - niet goed bent in data doordat u in therapie bent voor uw drugsprobleem en*

medicatie neemt, kan niet worden weerhouden als uitleg (CGVS, p. 4). U brengt geen medisch(e) attest(en) die aantonen dat u ingevolge het gebruik van medicatie geheugenproblemen zou hebben.

- Verder legde u ook geen enkel begin van bewijs neer waaruit blijkt dat u in uw schouder geraakt werd en de kogel er nog steeds in zou zitten. Dat u voor deze schotwonde daarna ook geen enkele medische verzorging zocht, stemt tevens tot nadenken (CGVS, p. 7).

Ten derde dient te worden opgemerkt dat de door u geschetste problemen van louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke aard zijn en geen houden verband met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie." De verwijzing naar het gegeven dat zij laag geletterd is waardoor ze zich de naam van sommige leiders van de bende niet kan herinneren en de loutere verwijzing naar psychologisch onderzoek inzake het vastleggen van herinneringen is geen dienstige verklaring voor voorgaande vaststellingen. Met haar niet-onderbouwde kritiek doet zij geen afbreuk aan het geheel van pertinente motieven in de bestreden beslissing.

Zelfs indien aan deze motieven enig geloof zou kunnen worden gehecht, *quod non*, dan nog dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij hoegenaamd niet aantoonde of aannemelijk maakt dat zij, in het geval van eventuele verdere problemen met deze misdaadbende en zo zij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, in haar land van herkomst verstoken zou blijven van de nodige bescherming vanwege haar eigen, nationale autoriteiten. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd: "Ten vierde heeft u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen bende Iriqi – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/ of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

- Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U verklaarde voor uw problemen met de bende Iriqi nooit een beroep te hebben gedaan op de politie, ook niet nadat u door hen beschoten werd. Het is precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen uw belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden.

- Uw motivatie om geen klacht in te dienen, met name dat deze bende banden heeft met de politie, meer bepaald met het directoraat anti-drugs of de anti-drugsbrigade en dat bij het indienen van een klacht tegen deze bende de politie hen op hun beurt hierover zou inlichten met alle gevolgen van dien, kan niet gevolgd worden (CGVS, p. 5 tem. 7). Vooreerst betreft het hier slechts een blote bewering die u niet kon concretiseren. U slaagde er ook geheel niet in aan te geven wie juist bij deze antidrugsbrigade zich in deze gecorrumpeerd heeft. U kon geen namen geven (CGVS, p. 5 en 6)."

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van

camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand (legal aid clinics) geopend die gratis juridische bijstand verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 werd hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

De verzoekende partij slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. De informatie die zij in dit kader citeert ligt immers volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg geenszins afbreuk aan de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder. Dat corruptie en georganiseerde misdaad in Albanië nog een probleem vormen en dat er nog een aantal hervormingen nodig zijn, betreft een gegeven dat in de voormelde motivering en de informatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening worden gebracht. Dit gegeven doet geen afbreuk aan het feit dat de Albanese autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming en ondersteuning bieden en dat aangenomen kan worden dat verzoekende partij zich bij eventuele (verdere) problemen toegang kan verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege haar nationale overheden.

Het voorgaande vindt overigens eveneens en duidelijk bevestiging in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de

asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing met reden wordt aangegeven: *“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit en medische problemen wordt niet getwijfeld. De door u overgemaakte geluidsopname heeft ook geen enkele bewijswaarde. Een dergelijke opname kan immers op eenvoudige wijze in scène worden gezet. Deze doet trouwens evenmin afbreuk aan bovenstaande bevindingen aangaande uw beschermingsmogelijkheden in Albanië.”*

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. De verzoekende partij toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd: *“Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedure waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, §2 van de Vreemdelingenwet.”*

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,
E. COCHEZ,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. COCHEZ

M. RYCKASEYS